

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 29	Utgitt 3 august	1944
--------	-----------------	------

Innhold.

	Side
Mpr. vedtak om innrykking i Lovtidend av 3 forordninger og 1 lov slik de lyder etter foretatte forandringer	357
Forordn. om håndhevelsen av prisbestemmelsene av 28 januar 1942 slik den lyder etter seinere foretatte endringer....	358
» om håndhevelsen av rasjonerings- og forsyningsbestemmelsene av 28 januar 1942 slik den lyder etter seinere foretatte endringer	363
» om straff for svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942 slik den lyder etter seinere foretatte endringer ..	367
Lov om midlert. tillegg til straffelovgivningen under den no pågående krig av 3 september 1942 slik den lyder etter seinere foretatte endringer	370
Forordn. om rasjonering og omsetning av stråfor	371
Skr. om vedtekt for handel med brukte eller kasserte ting i Onsøy	375
» om lukningsvedtekt for utsalgsteder i Beiarn	376
Forordn. om omsetn. og bruk av White Spirit	377
Skr. om feieregulativ for Høyanger og Vadheim branndistrikter i Kyrkjebø	378
» om bandtvang for hund når bufe beiter i Siljan	378

Ministerpresidentens vedtak.

6 juli.

I medhold av lov angående utgivelse av en lovtidend og bekjentgjørelse av lover m. v. av 1 april 1876 § 1, annet ledd, bestemmes:

Forordning om håndhevelsen av prisbestemmelsene av 28 januar 1942,

Forordning om håndhevelsen av rasjonerings- og forsyningsbestemmelsene av 28 januar 1942,

Forordning om straff for svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942 og

Lov om midlertidig tillegg til straffelovgivningen under den no pågående krig av 3 september 1942

slik disse bestemmelser lyder etter de seinere foretatte for-

6. juli. andringer, innrykkes i sin helhet i Norsk lovtidend, 1ste avdeling.

Oslo 6 juli 1944.

Quisling.

Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

Sjef for Justisdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

Forordning *) om håndhevelsen av prisbestemmelsene av 28 januar 1942 slik den lyder etter de ved lover av 6 august 1942, 11 desember 1943, 24 februar 1944 og 29 juni 1944 foretatte endringer.

I samråd med ministrene for Innenriksdepartementet, Politidepartementet og Finansdepartementet bestemmes:

Kap. I. Priskontroll og etterforskning i prissaker.

§ 1. Til på politimesterens vegne å utøve priskontroll og foreta etterforskning og straffeforfølgning i prissaker skal det i hvert politidistrikt være en eller flere særskilte prispolitifullmektiger. Vedkommende politipresident kan bestemme at en prispolitifullmektig skal gjøre tjeneste i flere politidistrikter; i så fall avgjør han også hvilken politimester fullmektigen i administrativ henseende skal høre under. I distrikter der det ikke er tilsatt særskilt rasjoneringspolitifullmektig, kan Politidepartementet bestemme at prispolitifullmektigen også skal behandle rasjoneringsaker.

Prispolitifullmektigen skal ha til rådighet et tilstrekkelig antall underordnede polititjenestemenn.

§ 2. De kommunale kontrollnemnder skal i sitt kontrollarbeid stå under ledelse av prispolitifullmektigen etter nærmere bestemmelser som gis av Prisdirektoratet.

§ 3. I hvert politipresidium tilsettes en særskilt prispolitiinspektør underordnet politipresidenten. Politidepartementet kan dog bestemme at det skal være flere prispolitiinspektører i et politipresidium eller at det skal være felles prispolitiinspektører for to politipresidier. I siste tilfelle avgjør departementet hvilken politipresident inspektøren i administrativ henseende skal høre under.

Prispolitiinspektørene tilsettes av Politidepartementet etter innstilling fra Prisdirektoratet og Næringsdepartementet.

*) Inntas i Lovtid. 1ste avd. i h.t. Mpr. vedtak av 6 juli 1944.

§ 4. Prispolitiets embets- og tjenestemenn kan pålegges å behandle saker som står i sammenheng med prissaker, men skal være fritatt for annet politiarbeid med mindre Politidepartementet i særlige tilfelle bestemmer noe annet.

Prispolitiinspektøren skal på politipresidentens vegne lede priskontrollen og føre tilsyn med etterforskningen og straffeforfølgningen i prissaker. Han kan i dette øyemed gi pålegg til kontrollnemndene og det lokale prispoliti; jfr. § 9.

I hvert prispolitiinspektørdistrikt skal det være minst en reisende prisinspeksjon som skal stå under ledelse av prispolitiinspektøren selv eller den prispolitifullmektig han bestemmer.

Prispolitiinspektøren skal ha et tilstrekkelig antall underordnede tjenestemenn til sin rådighet.

§ 5. Prispolitiinspektøren skal for hver måned sende Prisdirektoratet oversikt over kontrollvirksomheten, etterforskningen og straffeforfølgningen i prissaker. Tilsvarende oversikter for hvert fylke sendes til fylkesmennene i inspektørens distrikt. Nærmere regler om oversiktene gis av Prisdirektoratet.

Dersom fylkesmannen finner at priskontrollen i hans fylke ikke er tilstrekkelig effektiv, eller at det er grunn til å sette i verk særskilte kontrolltiltak, skal han rette henvedelse om dette til prispolitiinspektøren.

Prisdirektoratet kan gi prispolitiet instruksjoner om priskontrollen og etterforskningen i prissaker.

§ 6. Under priskontroll og etterforskning i prissaker har prispolitiet rett til å kreve opplysninger og foreta granskning og besiktigelser i samsvar med de regler som gjelder for kontrollnemndene etter anordning om prisregulering av 12 september 1940 § 11.

Den som det er reist tiltale eller utferdiget forelegg mot eller som er pågrepet eller fengslet, plikter ikke å forklare seg. Det samme gjelder den som står i slikt forhold til ham som nevnt i straffeprosesslovens § 176.

Forklaringer som er gitt til politiet, kan oppleses for retten i en prissak, når retten finner det ubetenkelig.

Den som unnlater å gi opplysninger som er avkrevd ham eller gir uriktige opplysninger, eller som medvirker hertil, straffes etter forordning om straff og inndraing ved prisovertreidelser av 28 januar 1942.

Bestemmelsene om taushetsplikt i anordning om prisregulering av 12 september 1940 § 12 får tilsvarende anvendelse.

§ 7. Hvis en skatteinspektør eller en annen likningsmyndighet under sitt arbeid får kjennskap til eller får skjellig

grunn til å tro at en ervervsdrivende har overtrådt prisbestemmelsene eller at vilkårene for inndragning er til stede, skal han melde det til prispolitiet. Nærmere forskrifter herom gis av Finansdepartementet.

Kap. II. Rettergangen i prissaker.

§ 8. I prissaker har prispolitifullmektigen selvstendig påtalemyndighet i samme utstrekning som politimesteren.

Når det utferdiges forelegg i en prissak, skal det straks sendes avskrift av forelegget til Prisdirektoratet og vedkommende prispolitiinspektør.

§ 9. Politipresidenten og prispolitiinspektøren på hans vegne kan gi en politimester eller prispolitifullmektig bindende pålegg om utøving av deres påtalemyndighet og kan omgjøre enhver avgjørelse som er truffet av dem. De kan herunder oppheve et vedtatt forelegg og bestemme at saken skal bringes inn for herreds- eller byretten eller at det skal utferdiges nytt forelegg med bestemt innhold. Melding om at et vedtatt forelegg er opphevd, må være forkynt for siktete innen 4 uker etter at han har vedtatt det.

Når politipresidenten eller prispolitiinspektøren omgjør en avgjørelse som er truffet av underordnet myndighet, skal det straks sendes melding herom til Prisdirektoratet.

§ 10. Prisdirektoratet kan kreve at vedkommende politipresident eller prispolitiinspektør gir pålegg som nevnt i § 9 og kan også kreve at avgjørelser som er truffet etter § 9 omgjøres av vedkommende statsadvokat.

§ 11. I prissaker skal forelegg anses vedtatt såframt siktete ikke ved forkynnelsen eller innen tre dager etter at han har fått kunnskap om forelegget, har gitt uttrykkelig melding om at han ikke vedtar det. Slik melding kan gis til den myndighet og på den måte som er nevnt i straffeprosesslovens § 290.

Ved oversitting av fristen gjelder reglene i straffeprosesslovens § 384.

Forelegget skal inneholde opplysning om reglene i første ledd, og siktete skal ved forkynnelsen gjøres særskilt oppmerksom på dem.

§ 12. I prissaker kan forelegg også gå ut på tap av retten til å drive ervervsvirksomhet.

§ 13. Herreds- og byrettens forretninger med prissaker styres av særskilte dommere som oppnevnes av Justisdepartementet. Når påtalemyndigheten i det enkelte tilfelle finner det påkrevd, kan den kreve at bevisopptak, rettslig forhør og saker om beslag, ransaking og fengsling skal styres av den ordinære forhørsdommer.

Den som oppnevnes som prisdommer, skal fylle vilkårene for å bli utnevnt som herreds- og bydommer. Justisdepartementet kan bestemme at en slik dommer skal ha prissakene i flere domsokn, eller at det skal være flere prisdommere i et domsokn.

§ 14. Når herreds- eller byretten behandler prissaker, tilkalles ikke domsmenn.

Prisdirektoratet har rett til å avgi møte.

Utskrifter av dommer og kjennelser i prissaker skal straks sendes til prispolitiinspektøren og Prisdirektoratet.

§ 15. Det skal være en særskilt lagmannsrett for hele landet til å behandle anke og kjæremål over herreds- og byrettens avgjørelser i prissaker samt anke over forelegg i slike saker. Når påtalemyndigheten vil påstå idømt straff av fengsel i 5 år eller strengere straff kan den bringe saken inn for lagmannsretten som første instans.

Prislagmannsretten skal bestå av en lagmann og så mange andre dommere som Justisdepartementet bestemmer. Det oppnevnes varamenn. Lagmannen skal fylle de krav som gjelder for høyesterettsdommere. De øvrige dommere i prislagmannsretten skal fylle vilkårene for å bli utnevnt som lagdommere.

Prislagmannsretten har sete i Oslo, men den kan holde rettsmøter også på andre steder i Norge. Domstollovens § 18, tredje ledd, gjelder ikke for den.

I den enkelte sak settes prislagmannsretten med lagmannen og to andre dommere. Det tilkalles ikke domsmenn.

§ 16. I prissaker skal den frist som er nevnt i straffeprosesslovens § 382, annet ledd, være 4 uker.

Tiltaltes erklæring om anke til lagmannsrett må skje innen 7 dager etter domsavsigelsen, eller om han ikke var til stede ved den, etter forkynnelsen av dommen.

Kjæremålsfristen er 7 dager.

§ 17. I prissaker kan anke over en herreds- eller byrettsdom grunnes på feil i saksbehandlingen eller i dommens innhold. Til anke fra tiltalte kreves samtykke fra prislagmannen. Samtykke trengs likevel ikke når tiltalte er dømt til fengsel i 3 år eller strengere straff.

Når retten til anke er avhengig av samtykke fra prislagmannen, skal saken så snart anken er erklært sendes prislagmannen gjennom vedkommende prispolitiinspektør og Riksadvokaten.

§ 18. For prislagmannsretten føres saken av den prispolitifullmektig som har ført saken for herreds- eller byretten eller av en prispolitiinspektør eller annen embetsmann ved påtalemyndigheten eller av en særskilt aktor etter nærmere bestemmelse av Riksadvokaten.

Saksbehandlingen foregår etter straffeprosesslovens regler om anke til Høyesterett, når ikke annet følger av denne forordning.

I lagmannsretten kan etter bestemmelse av retten mottas forklaring av tiltalte og foretas avhøring av vitner og sakkyndige umiddelbart for den dømmende rett, og retten kan foreta gransking med eller uten befaring av åstedet.

Lagmannsretten skal, når den ikke avviser eller forkaster anken, så vidt mulig selv avsi dom i saken og ikke vise den til ny behandling ved herreds- eller byretten.

Prisdirektoratet skal varsles til rettsmøtene og har rett til å avgi møte.

§ 19. Prislagmannsrettens avgjørelse kan ikke påkjæres.

Dens dommer og dens kjennelser om å forkaste anke kan påankes til Høyesterett på grunn av feil ved saksbehandlingen i prislagmannsretten eller på grunn av uriktig lovanvendelse. Til anke som gjelder lovanvendelsen kreves samtykke fra Prisdirektoratet.

Når anken tas til følge opphever Høyesterett den påankete avgjørelse.

Påtalemyndighetens anke til Høyesterett må forkynnes for tiltalte seinest 4 uker etter at vedkommende prispolitifullmektig har fått melding om prislagmannsrettens avgjørelse. Når det til anke kreves samtykke fra Prisdirektoratet, skal saken uten at anken er forkynt eller erklært, uten opphold sendes Prisdirektoratet gjennom vedkommende prispolitiinspektør. Direktoratet sender saken til Riksadvokaten så snart det har avgjort om samtykke skal nektes eller gis. Reglene i § 16, annet ledd, og § 18, første ledd, gjelder tilsvarende.

Utskrift av dommer og kjennelser i prissaker ved lagmannsrett eller Høyesterett skal straks sendes vedkommende prispolitiinspektør og Prisdirektoratet.

§ 20. Saksbehandlingen i prissaker skal påskyndes mest mulig. I herreds- eller byretten skal avgjørelse i alminnelighet være truffet innen 7 dager og i lagmannsretten innen 3 uker etter at saken er kommet inn til retten. I Høyesterett skal prissaker behandles utenfor tur, og avgjørelse skal i alminnelighet være truffet innen 3 uker etter at saken er kommet inn til retten. Blir disse frister oversittet, skal rettsboken inneholde opplysning om grunnen.

§ 21. Bestemmelsene i straffeprosesslovens 30 kapittel får tilsvarende anvendelse i prissaker.

Prisdirektoratet kan bestemme at en sak om inndraing som er avgjort ved dom eller forelegg eller henlagt av påtalemyndigheten, skal tas opp igjen når det opplyses en ny kjensgjerning eller skaffes fram et nytt bevis som alene eller i sam-

band med det som er framført tidligere, antas å føre til en annen avgjørelse.

§ 22. Med de forandringer som følger av bestemmelsene i denne forordning, gjelder om saksbehandlingen i prissaker staffeprosesslovens regler for forseelser.

Kap. III. Alminnelige bestemmelser.

§ 23. Hvis noen på grunn av overtredelse av prisbestemmelser er fradømt retten til å drive ervervsvirksomhet, kan politiet ved oppslag på eller ved hans forretningsted kunnngjøre at forretningen er påbudt stengt på grunn av overtredelse av prisbestemmelsene, samt hvor lenge den påbudte stengning skal vare.

§ 24. At domfelte i en prissak søker om benådning stanser ikke fullbyrdelsen av straffen med mindre det særskilt blir bestemt av Justisdepartementet eller av den påtalemyndighet som søknaden sendes inn gjennom.

§ 25. Med prissaker menes i denne forordning saker om overtredelse av bestemmelser som er gitt i eller i medhold av trustloven eller provisorisk anordning om prisregulering av 22 september 1939 eller anordning om prisregulering av 12 september 1940 eller forordninger om prisregulering som senere blir gitt.

Som prissaker regnes også saker om inndraing etter forordning om straff og inndraing ved prisovertridelser av 28 januar 1942 § 2 nr. 3.

§ 26. Denne forordning trer i kraft 1 februar 1942. Fra samme tid oppheves forordning av 12 desember 1940 om håndhevelsen av prislovgivningen med unntak av § 3, tredje og fjerde ledd. De bestemmelser som er gitt i nevnte forordning om fylkesmennenes deltakelse i priskontrollen og i etterforskningen og straffeforfølgningen i prissaker, skal fortsatt gjelde inntil prispoliitiinspektører for vedkommende distrikter har tiltrådt sine stillinger.

Forordning *) om håndhevelsen av rasjonerings- og forsyningsbestemmelsene av 28 januar 1942 slik den lyder etter de ved lover av 6 august 1942 og 24 februar 1944 foretatte endringer.

I samråd med ministrene for Innenriksdepartementet, Politidepartementet, Handelsdepartementet, Landbruksdepartementet og Forsyningsdepartementet bestemmes:

*) Inntas i Lovtid. 1ste avd. i h. t. Mpr. vedtak av 6 juli 1944.

Kap. I. Rasjoneringskontroll og etterforskning i rasjoneringsaker.

§ 1. Til på politimesterens vegne å utøve kontroll med at forbrukere, småprodusenter og detaljhandlere overholder rasjoneringsbestemmelsene, og til etterforskning og straffeforfølgning i rasjoneringsaker skal det i hvert politidistrikt være en eller flere særskilte rasjoneringspolitifullmektiger. Vedkommende politipresident kan bestemme at en rasjoneringspolitifullmektig skal gjøre tjeneste i flere politidistrikter; i så fall avgjør han også hvilken politimester fullmektigen i administrativt henseende skal høre under. Politidepartementet kan bestemme at rasjoneringssakene i visse distrikter skal behandles av prispolitifullmektigen.

Rasjoneringspolitifullmektigen skal ha et tilstrekkelig antall underordnede polititjenestemenn til sin rådighet.

§ 2. Annen kontroll med at rasjoneringsbestemmelsene overholdes enn den som er nevnt i § 1, første ledd, hører under Forsyningsdepartementets kontrollører. Disse kan også pålegges å utføre kontroll som nevnt i § 1, første ledd.

Forsyningsdepartementet gir i samråd med Politidepartementet bestemmelser om avgrensing av området for politiets kontroll i forhold til den kontroll som er omhandlet i første ledd.

§ 3. De kommunale forsyningsnemnder deltar i kontrollen med overholdelsen av rasjoneringsbestemmelsene.

Når det gjelder kontroll som nevnt i § 1, første ledd, står forsyningsnemndene under ledelse av rasjoneringspolitifullmektigen, men ellers under de kontrollører som er nevnt i § 2, første ledd.

§ 4. Enhver som i sitt arbeid i offentlig tjeneste får kjennskap til eller får skjellig grunn til å tro at noen har overtrådt en rasjoneringsbestemmelse, skal melde det til rasjoneringspolitiet.

§ 5. Rasjoneringspolitiets embets- og tjenestemenn kan pålegges å behandle saker som står i sammenheng med rasjoneringsaker, men skal være fritatt for annet politiarbeid med mindre Politidepartementet i særlige tilfelle bestemmer noe annet.

Prispolitiinspektøren skal som rasjoneringspolitiinspektør på politipresidentens vegne lede politiets rasjoneringskontroll og føre tilsyn med etterforskningen og straffeforfølgningen i rasjoneringsaker. Han kan i dette øyemed gi pålegg til forsyningsnemndene og rasjoneringspolitiet; jfr. § 11. Han skal ha et tilstrekkelig antall underordnede tjenestemenn til sin rådighet.

§ 6. Rasjoneringspolitiinspektøren skal for hver måned sende Forsyningsdepartementet oversikt over kontrollvirksomheten, etterforskningen og straffeforfølgningen i rasjoneringsaker. Tilsvarende oversikter for hvert fylke sendes til fylkesmennene i inspektørens distrikt. Nærmere regler om oversiktene gis av Forsyningsdepartementet.

Dersom fylkesmannen finner at rasjoneringskontrollen i hans fylke ikke er tilstrekkelig effektiv, eller at det er grunn til å sette i verk særskilte kontrolltiltak, skal han rette henvendelse om dette til rasjoneringspolitiinspektøren.

Forsyningsdepartementet kan gi rasjoneringspolitiet instruksjoner om dets rasjoneringskontroll og etterforskningen i rasjoneringsaker.

§ 7. Enhver plikter å gi slike opplysninger som rasjoneringspolitiet, Forsyningsdepartementets kontrollører eller forsyningsnemndene under kontroll eller etterforskning i rasjoneringsaker krever for utføring av sine gjøremål. Opplysningene kan kreves gitt skriftlig eller muntlig innen den frist tjenestemannen fastsetter.

Enhver har dog rett til å forlange at opplysninger om hemmeligholdte tekniske innretninger eller framgangsmåter bare skal gis til Forsyningsdepartementet, som kan tilkalle sakkyndige.

Den som det er reist tiltale eller utferdiget forelegg mot, eller som er pågrepet eller fengslet, plikter ikke å forklare seg. Det samme gjelder den som står i slikt forhold til ham som nevnt i straffeprosesslovens § 176.

Forklaringer som er gitt til politiet, kan oppleses for retten i en rasjoneringsak når retten finner det ubetenkelig.

Tjenestemannen kan kreve å få granske forretningsbøker, forretningspapirer og styre- og forhandlingsprotokoller. Han kan også kreve å få besiktige bedrifter og bedriftsinne retninger, varer eller steder der varer finnes.

§ 8. Den som unnlater å gi opplysninger som kreves eller gir uriktige opplysninger, eller hindrer noen i å foreta gransking eller ettersyn etter bestemmelsene i § 7, eller som medvirker hertil, straffes etter forordning om straff for svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942.

§ 9. Enhver som i stillings medfør får opplysninger i medhold av bestemmelsene i denne forordning, skal — i den utstrekning undersøkelsens øyemed og mulige forføyninger til påtale av straffbare handlinger tillater det — bevare taushet om det som er opplyst.

Kap. II. Rettergangsmåten i rasjoneringsaker.

§ 10. I rasjoneringsaker har rasjoneringspolitifullmektigen selvstendig påtalemyndighet i samme utstrekning som politimesteren.

Når det utferdiges forelegg i en rasjoneringsak, skal det straks sendes avskrift av forelegget til Næringsdepartementet og vedkommende rasjoneringspolitiinspektør.

§ 11. Politipresidenten og rasjoneringspolitiinspektøren på hans vegne kan gi en politimester eller rasjoneringspolitifullmektig bindende pålegg om utøving av deres påtalemyndighet og kan omgjøre enhver avgjørelse som er truffet av dem. De kan herunder oppheve et vedtatt forelegg og bestemme at saken skal bringes inn for herreds- eller byretten eller at det skal utferdiges nytt forelegg med bestemt innhold. Melding om at et vedtatt forelegg er opphevet, må være forkynt for siktete innen 4 uker etter at han har vedtat det.

Når politipresidenten eller rasjoneringspolitiinspektøren omgjør en avgjørelse som er truffet av underordnet myndighet, skal det straks sendes melding herom til Næringsdepartementet.

§ 12. Næringsdepartementet kan kreve at vedkommende politipresident eller rasjoneringspolitiinspektør gir pålegg som nevnt i § 11 og kan også kreve at avgjørelser som er truffet etter § 11, omgjøres av vedkommende statsadvokat.

§ 13. I rasjoneringsaker skal forelegg anses vedtatt såframt siktete ikke ved forkynnelsen eller innen 3 dager etter at han har fått kunnskap om forelegget, har gitt uttrykkelig melding om at han ikke vedtar det. Slik melding kan gis til den myndighet og på den måte som er nevnt i straffeprosesslovens § 290.

Ved oversitting av fristen gjelder reglene i straffeprosesslovens § 384.

Forelegget skal inneholde opplysning om reglene i første ledd og ved forkynnelsen skal siktete gjøres særskilt oppmerksom på dem.

§ 14. Forelegg i rasjoneringsaker kan også gå ut på tap av retten til å drive ervervsvirksomhet.

§ 15. Herreds- og byrettens forretninger med rasjoneringsaker skal styres av de samme dommere som styrer pris-sakene.

§ 16. Når herreds- eller byretten behandler rasjoneringsaker, tilkalles ikke domsmenn.

Forsyningsdepartementet har rett til å avgi møte.

Utskrift av dommer og kjennelser i rasjoneringsaker skal straks sendes rasjoneringspolitiinspektøren og Forsyningsdepartementet.

§ 17. Anke og kjæremål over herreds- og byrettenes avgjørelser i rasjoneringsaker samt anke over forelegg i slike saker behandles av prislagmannsretten som lagmannsrett for rasjoneringsaker.

§§ 15—24 i forordning om håndhevelsen av prisbestemmelsene av 28 januar 1942 får tilsvarende anvendelse på rasjoneringsaker, idet Forsyningsdepartementet, rasjoneringspolitiinspektørene og rasjoneringspolitifullmektigene trer i stedet for Prisdirektoratet, prispolitiinspektørene og prispolitifullmektigene.

§ 18. Med rasjoneringsbestemmelser menes i denne forordning de bestemmelser hvis overtredelse straffes som bestemt i lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 14 mai 1917 § 8 eller i forordning om straff for svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942.

Med rasjoneringsaker menes saker om straff eller inndraing etter de bestemmelser som er nevnt i første ledd.

§ 19. Denne forordning trer i kraft 1 februar 1942.

Forordning *) om straff for svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942 slik den lyder etter de ved lover av 6 august 1942, 14 januar 1943 og 29 juni 1944 vedtatte endringer.

I samråd med ministrene for Innenriksdepartementet, Politidepartementet, Handelsdepartementet, Landbruksdepartementet og Forsyningsdepartementet fastsettes:

§ 1. Den som forsettlig gjør seg skyldig i svarthandel eller snikhandel eller medvirker til det, straffes med fengsel i minst 1 måned og bøter inntil kr. 1 000 000.

Har den skyldige tillike handlet sedvansmessig og i ervervsøyemed er frihetstraffen fengsel i minst 6 måneder. Det samme gjelder, såframt vilkårene i straffelovens § 61 er til stede, når han tidligere har vært ilagt fengselstraff for brudd på noen rasjonerings- eller prisbestemmelse eller for forbrytelse mot den alminnelige borgerlige straffelov som hadde til gjenstand rasjonerte varer eller rasjoneringslegitimasjoner.

Når vilkårene etter annet ledd er til stede og særdeles skjerpende omstendigheter foreligger, kan fengsel inntil på livstid eller dødstraff idømmes. Dødstraff kan ikke idømmes person som var under 18 år da handlingen ble forøvet.

Foreligger formildende omstendigheter, kan fengselstraffen settes under de fastsatte lavmål eller bruk av fengselstraff

*) Inntas i Lovtid. 1ste avd. i h. t. Mpr. vedtak av 6 juli 1944.

unnlates. Som formildende omstendigheter anses det særlig at den skyldige ikke har forbrudt seg under utøving av ervervsvirksomhet.

Er handlingen begått av uaktsomhet, er straffen fengsel inntil 1 år eller bøter inntil kr. 100 000 eller begge deler.

Er overtredelsen skjedd under utøving av ervervsvirksomhet på egne eller andres vegne, kan den skyldige fradømmes retten til å drive ervervsvirksomhet i det omfang som fastsettes i dommen for en tid av fra en uke inntil 5 år. Den som er fradømt rett til å drive ervervsvirksomhet, kan ikke være disponent eller direktør eller inneha annen ledende stilling hos en ervervsdrivende (enkeltmann, selskap eller annen juridisk person) i næringsvirksomhet som dommen omfatter. Heller ikke kan han være medlem av styre eller representantskap for selskap eller annen juridisk person som nevnt.

Er overtredelsen begått av noen som har handlet på vegne av selskap eller annen juridisk person, kan bøtestraff og tap av retten til å drive ervervsvirksomhet idømmes også den som det er handlet på vegne av. Vedkommende selskap eller juridiske person kan oppløses ved dommen.

Forsøk straffes som fullbyrdet forbrytelse.

§ 2. Med svarthandel menes i denne forordning omsetning av varer eller andre ting uten foreskrevet offentlig beordning eller tillatelse eller med overskridelse av en sann når handlingen etter forholdene må antas å ta sikte på å utnytte rådende vareknapphet.

Som medvirker til svarthandel anses også den som mot vederlag erverver varer m. v. gjennom slik handel.

Snikhandel i forordningens forstand driver den som overdrar, erverver eller fordeler varer eller andre ting i strid med gjeldende rasjonerings- og forsyningsbestemmelser. Med rasjonerings- og forsyningsbestemmelser menes enhver bestemmelse som er gitt i eller i medhold av

- a) kongelig resolusjon, bestemmelse av Administrasjonsrådet eller av Forsyningsdepartementet, Handelsdepartementet eller Landbruksdepartementet når overtredelse av bestemmelsen hittil har vært straffbar etter lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyninger med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 § 8 eller når det er særskilt bestemt at overtredelsen er straffbar etter nærværende forordning,
- b) forordning utferdiget av Forsyningsdepartementet.

§ 3. På samme måte som fastsatt i § 1 straffes:

- a. Den som sitter inne med varer eller andre ting som er ervervet gjennom svarthandel eller snikhandel etter ikrafttredelsen av denne forordning. Straffeskylden faller

bort dersom besitteren snarest mulig etter at han er blitt kjent med forholdet og straffbarheten av dette, selv melder fra til vedkommende myndighet og samtykker i at tingene i tilfelle blir inndratt etter foranstaltning av politiet.

b. Den som overtrer eller medvirker til å overtre bestemmelser gitt av vedkommende departement eller etter fullmakt fra eller med godkjenning av dette angående framstilling, anvendelse eller lagring av livsfornödenheter eller andre varer av betydning for landets forsyninger. Det departement som saken hører under, fastsetter hvilke bestemmelser som omfattes av foranstående.

c. Den som overtrer eller medvirker til å overtre bestemmelser gitt av vedkommende departement eller etter fullmakt fra eller med godkjenning av dette angående nedtegnning, oppgaver eller meldinger om ervervsmessige forhold av betydning for landets forsyninger. Det departement som saken hører under, fastsetter hvilke bestemmelser som omfattes av foranstående.

§ 4. Har noen overtrådt bestemmelsene i §§ 1—3, kan de ting som overtredelsen gjelder, inndras ved dom uansett hos hvem de finnes eller av hvem de eies. Kan tingene ikke inndras, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige. Er overtredelsen begått på vegne av et selskap eller annen juridisk person, kan inndraing foretas hos denne.

Har den ulovlige virksomhet foregått gjennom en kortere eller lengre tid, uten at det er mulig med bestemthet å fastslå virksomhetens omfang, kan inndraing foretas med et skjønnsmessig beløp.

Er noen ved rettskraftig dom ilagt straff for overtredelse av denne forordnings § 1, jfr. §§ 2 og 3 a, kan politiet bestemme at den skyldiges rasjoneringskort for nytelsesmidler og hans kjøpekort hos A/S Vinmonopolet skal inndras og at han for en viss tid eller for bestandig skal være utelukket fra å få slike kort utstedt.

Inndraing etter foranstående bestemmelser er ikke straff.

§ 5. Fra den tid denne forordning trer i kraft, oppheves de hittil gjeldende bestemmelser om straff og inndraing ved overtredelse av rasjonerings- og forsyningsbestemmelser m. v. i den utstrekning de avløses av bestemmelsene i denne forordnings §§ 1—4.

Ved avsnitt II i endringsloven av 14 januar 1943 er forordningen gitt slikt tillegg:

Når den som forsettlig har gjort seg skyldig i svart-

handel eller snikhandel eller overtredelse som straffes på samme måte som svart- og snikhandel eller som har medvirket til det, blir ilagt bøtestraff, alene eller i forbindelse med inndragning, skal boten settes til minst det femdobbelte av verdien av de varer eller andre ting overtredelsen gjelder. Dette gjelder dog ikke ved overtredelse av bestemmelser som angår framstilling, anvendelse eller lagring av livsfornødenheter eller andre varer eller angående nedtegning, oppgaver eller meldinger om ervervsmessige forhold.

Lov*) om midlertidig tillegg til straffelovgivningen under den nå pågående krig av 3 september 1942 slik den lyder etter de ved lover av 8 juli 1943 og 29 juni 1944 foretatte endringer.

§ 1. Når en forbrytelse som er omhandlet i den alminnelige borgerlige straffelovs kapitler 12, 13, 14, 18, 19, 21, 22, 24, 25, 26, 28 eller 31 er forøvet forsettlig og

- a) under utnytting av mørklegging, tiltak til vern mot flyangrep, evakuering eller forhold av liknende art som skyldes krigsforholdene, eller
- b) har til gjenstand rasjonerte eller andre livsviktige varer som det rår knapphet på, eller
- c) gjelder rasjoneringslegitimasjoner som nevnt i forordning om behandling av rasjoneringslegitimasjoner av 18 april 1944 § 1,

kan den høyeste frihetstraff som er fastsatt for forbrytelsen, forhøyes inntil det dobbelte og, dersom straffen etter straffeloven når 8 års fengsel, til livsvarig fengsel. Frihetstraff kan i disse tilfelle ikke ilegges for kortere tid enn 3 måneder, med mindre særdeles formildende omstendigheter foreligger. Forsøk kan straffes like med fullbyrdet forbrytelse.

Forbrytelser som nevnt i første ledd, bokstav b og c, kan straffes med fengsel inntil på livstid eller med dødstraff, når den skyldige har handlet sedvansmessig og i ervervsøyemed og særdeles skjerpene omstendigheter foreligger. Såframt vilkårene i straffelovens § 61 er til stede, kan slik straff også idømmes når særdeles skjerpene omstendigheter foreligger og den skyldige tidligere har vært ilagt fengselstraff for brudd på noen rasjonerings- eller forsyningsbestemmelse, eller for forbrytelse mot den alminnelige borgerlige straffelov som hadde til gjenstand rasjonerte varer eller rasjoneringslegitimasjoner. Dødstraff kan ikke idømmes person som var under 18 år da forbrytelsen ble øvet.

I de tilfelle som er nevnt i første ledd, kan straffens full-

*) Inntas i Lovtid. 1ste avd. i h. t. Mpr. vedtak av 6 juli 1944.

byrdelse ikke utsettes (straffelovens §§ 52—54), med mindre den skyldige var under 21 år da forbrytelsen ble øvet.

§ 2. Når en forbrytelse etter straffeloven kan medføre fengsel på livstid, kan dødstraff anvendes, dog ikke på person som var under 18 år da forbrytelsen ble øvet.

§ 3. Når det for en straffbar handling er fastsatt straff av bøter eller fengsel, skal som regel fengsel anvendes, når handlingen er forøvet forsettlig under utnytting av forhold eller overfor gjenstander som nevnt i § 1.

§ 4. Den i § 1 fastsatte forhøyelse av den frihetstraff som kan anvendes, kommer ikke i betraktning ved anvendelsen av straffeprosesslovens §§ 19, 21, 89 nr. 1, 287, annet ledd, 400, annet ledd nr. 2, og 415, annet ledd.

§ 5. I stedet for lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887 § 476, annet til fjerde-ledd, gjelder følgende bestemmelse: Sjefen for Justisdepartementet gir nærmere forskrifter om fullbyrdelsen av dødstraff.

Forordning. (Næringsdepartementet.)

17 juli.

Rasjonering og omsetning av stråfôr.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Med stråfôr menes høy, halm, tørket grønnfôr og frøhalm og hakkels av disse stråfôrslag.

Med høy menes gress i så vel tørket som utørket tilstand og hakkels av slikt gress.

§ 2. Det er forbudt for produsent å selge eller på annen måte overdra høy til andre enn:

1. Forsyningsnemnder og jordstyrer; jfr. § 3.
2. Høyhandler, autorisert av en forsyningsnemnd (detaljforhandler) eller av Avdelingen for proviantering og rasjonering (engrosforhandler); jfr. §§ 3, 6 og 7.
3. Forbruker innen produsentens kommune; jfr. §§ 3—5.

§ 3. Salg eller annen overdragelse av høy fra produsent til høyhandler kan bare skje mot anvisning eller innkjøps-erklæring på fastsatt skjema og til forbruker mot anvisning.

Anvisning til høyhandler gis av forsyningsnemnda i høyhandlerens kommune eller av Avdelingen for proviantering og rasjonering. Anvisning til forbruker gis av forsyningsnemnda i den kommune hvor vedkommende dyr som føret anvises til er registrert.

Til forsyningsnemnd eller jordstyre kan salg skje mot kvittering.

Produsenten skal oppbevare de mottatte anvisninger,

17 juli. innkjøpserklæringer og kvitteringer. Disse kan kreves utlevert av forsyningsnemnda eller Avdelingen for proviantering og rasjonering.

Ved overdragelse til høyhandler mot innkjøpserklæring skal produsenten medunderskrive erklæringen og påse at størrelsen av det kvantum som overdras er riktig påført. Skjer salget over avstand, slik at innkjøpserklæringen må sendes, skal kjøperen anmerke dette på erklæringen, som undertegnes av selgeren straks han mottar den.

§ 4. Overdragelse av høy på rot uten i forbindelse med overdragelse eller bortleie av grunn, eller overdragelse av høy like fra jorden i utørket eller tørket stand er forbudt uten tillatelse fra forsyningsnemnda i den kommune arealet ligger og mot anvisning.

Forsyningsnemnda kan bare gi tillatelse til overdragelse av høy som omhandlet i første ledd i den utstrekning overdragelsen er nødvendig for forsvarlig berging av avlingen. Anvisning til forbruker kan i slike tilfelle bare gis for tiden fram til 1 mai i det påfølgende år og beregnes etter de rasjoner som er gjeldende på den tid da leveringen av høyet foregår; jfr. §§ 8 og 9.

§ 5. Bortforpaktning eller annen leie eller lån av slåtte-land er forbudt uten tillatelse fra fylkesforsyningsnemnda. Forbudet gjelder ikke for bortforpaktning av hele eiendommer med tilhørende hus, eller fornyelse av leieavtale som har vært gjeldende fra og med 1940.

Fylkesforsyningsnemnda kan gi tillatelse til bortleie av slåtteland for inntil 1 år om gangen. Tillatelse kan bare gis når leieren er vanlig gårdbruker fra før og avtalen for øvrig etter omstendighetene må anses naturlig og rimelig. Tillatelse skal ikke gis for større areal enn som er nødvendig for at leieren kan få slik forsyning av høy til de dyr han på forhånd er i besittelse av, at den svarer til det gjennomsnittlige hos husdyrholdere i distriktet. Før tillatelse gis, skal saken forelegges forsyningsnemnda i utleierens og leierens kommune.

§ 6. Avdelingen for proviantering og rasjonering kan autorisere engrosforhandlere av høy.

Det er forbudt for engrosforhandler å overdra høy til andre enn forsyningsnemnder i det distrikt avdelingen bestemmer, og til høyhandlere som disse forsyningsnemnder har autorisert.

Overdragelse av høy fra engrosforhandler til detaljforhandler kan bare finne sted mot anvisning fra den forsyningsnemnd som har autorisert vedkommende detaljforhandler eller mot innkjøpserklæring på fastsatt skjema. Salg til forsyningsnemnder skjer mot kvittering.

Engrosforhandler plikter å føre regnskap over erverv og 17 juli. overdragelse av høy. Regnskapet skal oppbevares og kan kreves utlevert til kontroll av forsyningsnemnda og Avdelingen for proviantering og rasjonering.

§ 7. Forsyningsnemndene autoriserer detaljforhandlere av høy. Autorisasjonen trenger godkjenning av fylkesforsyningsnemnda for å være gyldig.

Detaljforhandler kan bare overdra høy til forbruker i den kommune hvor detaljforhandleren er autorisert. Overdragelse kan bare finne sted mot anvisning fra forsyningsnemnda.

Bestemmelsen i § 6, siste ledd, får tilsvarende anvendelse for detaljforhandlere.

§ 8. Forsyningsnemnda kan bare an vise det kvantum høy pr. dyr pr. dag som Avdelingen for proviantering og rasjonering bestemmer og kan ikke utstede anvisninger for lengre tid enn avdelingen fastsetter.

Hvis forsyningsnemnda på grunn av tilførselsforholdene finner det nødvendig, kan den med fylkesforsyningsnemndas samtykke for en bestemt tid sette rasjonene lavere for et eller flere dyreslag enn det avdelingen har fastsatt.

§ 9. Forbruker som selv dyrker høy kan ikke få anvist høy til sine dyr med mindre han kan godtgjøre at hans egen produksjon er føret opp med dagrasjoner som ikke er større enn de satser som er fastsatt for vedkommende dyreslag etter § 8.

Første gangs søknad i hvert avlingsår (1 august til 31 juli) om anvisning av høy skal inneholde oppgave over egen produksjon og bruken av denne. Oppgaven skal være attestert av et medlem av forsyningsnemnda eller jordstyret, som før attestasjonen skal kontrollere forbrukerens høybeholdning. Attestasjonen skal også gi opplysning om hvor stor beholdning vedkommende må antas å ha hatt ved inneføringstidens begynnelse og om beholdningen er brukt etter dagsrasjoner som ikke antas å ha vært større enn de høyrasjoner som gjelder i vedkommende tilfelle.

§ 10. Avdelingen for proviantering og rasjonering kan bestemme at anvisning på kjøp av høy til forbruker ikke skal gis med mindre vedkommende forbruker viser kvittering for å ha kjøpt førcellulose til bruk i samme tidsrom svarende til minst samme førverdi som det høykvantum han ønsker anvisning på.

§ 11. Forsyningsnemnda kan gi de høyhandlere den autoriserer forhåndsanvisning på innkjøp av et høykvantum som tilsammen ikke må overstige den mengde nemnda kan utstede forbruker anvisninger på i 3 måneder. Seinere kan nemnda bare utstede anvisninger til høyhandlere mot innlevering av forbru-

17 juli. keranvisninger og utleverte anvisningshefter med gjenparter av innkjøpserklæringer. Nemnda skal utstede anvisning for det kvantum høy som svarer til de forbrukeranvisninger som leveres inn.

Avdelingen for proviantering og rasjonering gir de høyhandlere den autoriserer forhåndsanvisning på innkjøp av den høymengde som avdelingen i hvert enkelt tilfelle fastsetter. Seinere kan høyhandlerne få anvisning fra avdelingen mot innlevering av anvisninger, innkjøpserklæringer og kvitteringer som de har solgt mot; jfr. § 6.

Når høyhandler har kjøpt det kvantum høy innkjøpsanvisningen lyder på, plikter han å sende det utleverte anvisningshefte med gjenparter av benyttete innkjøpserklæringer og med mulig ubenyttete innkjøpserklæringer og gjenparter av disse tilbake til vedkommende myndighet som har utstedt anvisningen. Det er forbudt å fjerne ubenyttete blad fra anvisningshefte.

§ 12. Det er forbudt å ta imot for transport og å transportere høy utenom den kommune der høyet er produsert med mindre det er adressert til en forsyningsnemnd, et jordstyre eller autorisert høyhandler, eller transporten er ledsaget av spesiell transporttillatelse utstedt av en forsyningsnemnd, fylkesforsyningsnemnd eller Avdelingen for proviantering og rasjonering. Hvis mottakeren er en autorisert høyhandler, skal forsendelsen være ledsaget av bekreftet avskrift av hans autorisasjonsbrev. Er autorisasjonsbrevet utstedt av en forsyningsnemnd, kan det bare tjene som legitimasjon for forsendelse av høy til den kommune vedkommende forsyningsnemnd tilhører.

§ 13. Avdelingen for proviantering og rasjonering eller den avdelingen bemyndiger kan kreve at produsent eller handler skal avstå stråfôr til den som avdelingen eller den avdelingen bemyndiger bestemmer. Avdelingen for proviantering og rasjonering eller den avdelingen bemyndiger kan bestemme at stråfôr som kreves avstått skal leveres presset og at det skal leveres på et bestemt sted. Skjer ikke leveringen som bestemt kan den som har krevd stråfôret avstått eller den som stråfôret er krevd avstått til la dette hente ved hjelp av politiet. Erstatningen for stråfôret, pressingen og transporten til leveringsted skjer i samsvar med de prisbestemmelser som gjelder på leveringstidspunktet.

§ 14. Avdelingen for proviantering og rasjonering kan bestemme at det skal være forbudt å overdra eller å sende stråfôr ut av en kommune eller et fylke til andre distrikter og å ta imot stråfôr for slik forsendelse.

§ 15. Avdelingen for proviantering og rasjonering kan 17 juli. gjøre unntak fra forordningen og gi utfyllende bestemmelser. Avdelingen kan bestemme at de regler som er fastsatt i forordningen om omsetning og rasjonering av høy også skal gjelde for annet stråfôr.

§ 16. Det er forbudt å kjøpe eller på annen måte erverve stråfôr i strid med bestemmelsene i denne forordning eller med bestemmelser gitt i medhold av forordningen eller å slutte avtale i strid med § 5.

§ 17. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av forordningen er straffbar og kan medføre inn- draing; jfr. midlertidig lov om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 19 mars 1942 § 2, første ledd.

§ 18. Forordning om omsetning og rasjonering av strå- fôr av 14 juli 1941 og forskrifter gitt i medhold av forord- ningen oppheves. Bestemmelsene i forskrifter om omsetning av høy av 6 juli 1943 gjelder dog fortsatt for de anvisninger som er utstedt i medhold av forskriftene inntil anvisningenes gyldighetstid er utløpet, liksom meddelt autorisasjon av for- handle i medhold av de forannevnte bestemmelser har fort- satt gyldighet inntil annerledes bestemmes i medhold av nær- værende forordning.

Oslo 17 juli 1944.

Alf L. Whist.

Skrivelse fra Næringsdepartementet.

20 juli.

I medhold av §§ 102 og 109 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 stadfester Næringsdepartementet herved som gjeldende inntil videre den av ordføreren i Onsøy herred, Østfold fylke, i herredstingsmøte 30 juni 1944 vedtatte ved- tekt for handel med brukte eller kasserte ting.

Vedtekten trer i stedet for den tidligere vedtekt av 10 desember 1915.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Tillatelse som politiet gir i medhold av lov om han- delsnæring av 8 mars 1935 § 102 til oppkjøp i salgsoyemed av brukte eller kasserte ting, derunder brukte kunstgjenstan- der og antikviteter, eller for tilbytting i salgsoyemed av slike ting, gjelder for kalenderåret.

Tillatelsen kan når som helst kalles tilbake når den handlende har overtrådt noen bestemmelse i handelsloven eller

20 juli. i denne vedtekt, eller for øvrig ikke lenger anses skikket til å drive slik virksomhet.

For tillatelsen betales en årlig avgift på kr. 25 til herredskassen. Avgiften betales når tillatelsen gis.

Avgift kan ikke kreves betalt tilbake selv om tillatelsen faller bort før årets utløp.

§ 2. Handelen må bare drives på steder og i rom som er godkjent av politiet og til enhver tid er undergitt dettes kontroll.

De innkjøpte gjenstander må ikke oppbevares utenfor disse steder eller rom før 7 dager etter innkjøpet.

Over inngangsdøren skal den handlendes navn være tydelig angitt.

Disse forretninger kan bare holdes åpne i den tid som er bestemt i lukningsvedtekten for alminnelige kjøpmannsforretninger.

§ 3. Gjenstander som er innkjøpt eller mottatt til salg, må ikke avhendes, forandres, smeltes eller tilintetgjøres før 7 dager er forløpet etter at gjenstandene kom i den handlendes besittelse, med mindre gjenstandene er kjøpt av noen som har liknende tillatelse. De skal på passende måte forsynes med merkelapper med nummer.

§ 4. Den handlende skal føre en fortegnelse som er godkjent av politiet over innkjøpte eller til salg mottatte gjenstander. I denne blir å anføre gjenstandenes nummer, tydelig angivelse eller betegnelse av gjenstandene, den persons navn, stilling og adresse som gjenstandene er kjøpt eller mottatt av, dagen for kjøpet og for salget samt den persons navn og adresse som den er avhendet til.

Den handlende er pliktig til når som helst for politiet å legge fram så vel den ovenfor nevnte fortegnelse som enhver gjenstand som befinneres i hans verge, hva enten den er oppført på fortegnelsen eller ikke.

§ 5. Den handlende må ikke kjøpe eller motta brukte eller kasserte gjenstander av personer som skjønnes å være under 18 år.

§ 6. Fra reglene under §§ 2, 3 og 4 kan politiet i særlige tilfelle eller for særlige arter av gjenstander meddele fritakelse, dog ikke fra § 2, siste ledd.

§ 7. Overtredelse av denne vedtekt straffes i samsvar med §§ 112 og 113 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935.

22 juli. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Departementet stadfester i henhold til lov av 25 juli 1913 med tilleggslover med enkelte redaksjonelle endringer det vedtak som ordføreren i Beiarn herred, Nordland fylke, har gjort 19 juni 1944 om endring i § 1 i den gjeldende

vedtekt angående lukningstid for utsalg- 22 juli.
steder i herredet.

Samtidig opphører § 1 i den eldre vedtekt å gjelde.

Vedtekten lyder no så:

§ 1.

A. Utsalgsteder for varer skal med de unnatak som er nevnt nedafor på hverdager holdes lukket fra kl. 19 til kl. 8.

Påskeaften, pinseaften, julaften og nyårsaften lukkes kl. 15. 1 mai og 17 mai lukkes kl. 12. Jonsokaften lukkes kl. 16.

B. På søn- og helgedager holdes lukket hele dagen.

Forordning. (Trafikkdepartementet.)

25 juli.

Omsetning og bruk av White Spirit:

I medhold av lov av 9 mars 1944 om sikring av landets forsyning med mineraloljer, gummi og motorkjøretøyer m. v. bestemmes:

§ 1. Med White Spirit (mineralsk terpentin) menes i denne forordning også dilutin, varnolene, sangajol og krystillolje.

§ 2. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra White Spirit til forbruker uten at mottakeren samtidig leverer gyldig kjøpetillatelse utstedt av Generaldirektoratet for transport.

Kjøp eller annet erverv i strid med bestemmelsen i første ledd er forbudt.

Overdragelse eller erverv av kjøpetillatelse er forbudt.

Kjøpetillatelser utstedt før 9 juni 1944 er ugyldige.

§ 3. Det er forbudt uten særskilt brukstillatelse fra Generaldirektoratet for transport å bruke White Spirit utover den tid eller til andre formål enn fastsatt i kjøpetillatelsen, likeså å bruke av egne beholdninger uten brukstillatelse.

§ 4. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra White Spirit til forhandler for videre avståelse, hvis ikke forhandleren samtidig leverer kjøpetillatelser for det kvantum som blir tatt imot.

Kjøp eller annet erverv i strid med bestemmelsen i første ledd er forbudt.

§ 5. Det er forbudt å bruke White Spirit i annen virksomhet enn håndverk og industri. Ikke i noe tilfelle må White Spirit brukes til transportvirksomhet, motordrift eller koking.

§ 6. Mineraloljeselskapene skal innen 25 i hver måned sende inn til Generaldirektoratet for transport oppgave over salget av White Spirit i den foregående måned med opplys-

25 juli. ning om kjøperens navn og det kvantum som hver kjøper har fått utlevert. Kjøpetillatelsen som White Spirit er utlevert mot, skal legges ved.

§ 7. Generaldirektoratet for transport kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og gi de nødvendige bestemmelser til utfylling og gjennomføring av forordningen.

§ 8. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av forordningen er straffbar og kan medføre inndraing; jfr. lov av 9 mars 1944 om sikring av landets forsyning med mineraloljer, gummi, motorkjøretøyer m. v. § 2, første ledd.

§ 9. Forordningen trer i kraft straks.

Samtidig oppheves forordning av 8 juni 1944 om forbud mot omsetning av White Spirit.

Oslo 25 juli 1944.

Hans Skarphagen.

25 juli. **Skrivelse fra Innenriksdepartementet.**

Med heimel i lov om brannvesenet av 15 august 1908 § 19 stadfester departementet med dette følgende feieregulativ for Høyanger og Vadheim brann-distrikter i Kyrkjebø herred, Sogn og Fjordane fylke:

For 1 etasjes hus		kr. 1,50
» 2 » »		» 2
» 3 » »		» 2,50
» 4 » »		» 3

Kjeller eller loftsetasje med ildsteder eller hvor røykganger fører inn i pipen regnes som etasje, dog bare for den pipe som mottar røyk.

25 juli. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Siljan herred, Telemark fylke, 3 juli 1944, der det i medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i Siljan herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Bestemmelsen skal dog ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter og heller ikke buhunder som sammen med gjeter følger buskap på beite.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

Grøndahl & Søn boktrykkeri, Oslo.